

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι..... Δρ. 2.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ..... " 2.50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 20
261—Γραφεῖον ὁδ. Ἐρμού—261

Διὰ τοῦ παρόντος ἀριθμοῦ συμπληροῦται ἔτος ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς Ἀθηναϊδος. Ἡ πρόθυμος ὑποδοχὴ ἧς ἔτυχε τὸ φύλλον ἡμῶν παρακινεῖ ἡμᾶς νὰ προβῶμεν, τὸ κατὰ δύναμιν συμπληροῦντες καὶ βελτιοῦντες αὐτὸ, θαρροῦντες δὲ πάντοτε ἐπὶ τὴν γενναίαν ὑποστήριξιν τῶν φιλομουσῶν συνδρομητῶν.

Ἡ ἐξοχωτέρα ιδιότης τοῦ χαρακτῆρος τῆς γυναικὸς εἶναι ἡ εὐσέβεια. Οὐδὲν προτέρημα, ὅσον ποθητὸν καὶ ἐράσιμον ἂν ᾖ, δύναται νὰ ἀναπληρώσῃ τὴν ἔλλειψιν αὐτῆς. Ἡ Ἄννα Μάαρ λέγει. «Ἄς μὴ φαντασθῇ πλανωμένη τις κόρη ὅτι παρέχει ἀπόδειξιν τοῦ πνεύματος αὐτῆς διὰ τῆς ἐλλείψεως εὐσεβείας, ἢ ὅτι περιφρόνησις τῶν σπουδαίων καὶ ἱερῶν θέλει ἐξάρει τὴν διάνοιαν αὐτῆς, ἢ ὑψώσει τὸν χαρακτῆρα τῆς, οὔτε καὶ ἐν τῇ γνώμῃ τῶν μᾶλλον ἀποδεδειγμένων ἀρρένων κακοπίστων. Διότι δύναται τις θαρραλέως νὰ διαβεβαιώσῃ ὅτι, μεθ' ὅλας τὰς παραλελυμένας ιδέας αὐτῶν, περὶ τε γυναικῶν καὶ θρησκείας, οὔτε ὁ Bolinbroke, ὁ Wharton, ὁ Buckingham, οὐδὲ καὶ αὐτὸς ὁ Ἄρδος Chesterfield, θὰ ἐξετίμων μίαν γυναῖκα πλειότερον διότι εἶναι ἄθρησκος». Διακεκριμένος ἀγγλος θεολόγος ἔλεγεν ὅτι: «Τὸ κάλλος εἶναι τὸ προσὸν τῆς γυναικὸς, καὶ ἡ μορφή αὐτῆς, ὡς ἄν τις περιέχει ἀνώτερα τῶν συνήθων θέλητρα, εἶναι ὁ ἐντελέστερος τύπος ἐξαίρετου συμμετρίας ἢ οὐδαμῶς ἄλλοθι ἅπαντ' αἰς ἐν τῷ ὕλικῷ κόσμῳ. Ἐὰν ἡ μορφή τῆς γυναικὸς εἶναι τὸ ὠραιότερον δείγμα τοῦ ὕλικου κάλλους, ἡ εὐσέβεια τῆς γυναικὸς εἶναι τὸ ἐπαγωγότερον παράδειγμα τοῦ ἠθικοῦ. Τίς δύναται ν' ἀτενίσῃ, ἐπὶ τῆς ἐξωγραφημένης

παραστάσεως τοῦ ἀντικειμένου τούτου, οἷα φαίνεται ἐν ζωγραφίαις καὶ λιθογραφήμασιν, ἄνευ θαυμασμοῦ; Ποῦ ἡ γυνὴ φαίνεται τοσοῦτον καθολικηρίαν ἐρασίμια ὅσον ὅταν παρίσταται ὑψούσα τὸν ὀφθαλμὸν τῆς εὐσεβείας εἰς τὸν οὐρανὸν—τὸν ὀφθαλμὸν ἐκεῖνον ἐν ᾧ ἡ πίστις, ἡ ἐλπίς καὶ ἡ ἀγάπη, φαίνονται πάντα μιγνύμενα καὶ ἐκφράζοντα τὰς συγκινήσεις των; Ἡ τῆς Ῥώμης ἐκκλησία ἔγνω τὴν δύναμιν τούτου, καὶ διετήρησε τὸ κράτος αὐτῆς, κατὰ τινα βαθμὸν, ἐπὶ τῶν εὐχετῶν αὐτῆς διὰ τῆς δυνάμεως τῆς τέχνης τοῦ ζωγράφου εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς γυναικείας καλλονῆς ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν γυναικείαν εὐσέβειαν. Ἐν φιλοθρησκῷ γυναικί, τὸ κάλλος τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς συνδυάζονται—αἱ χάριτες τῶν Σεραφίμ καὶ τῶν θυγατέρων τοῦ Ἀδάμ εἰσὶν ἠνωμένοι ἀκριβῶς, ὅπως ἐν ἀγίῳ τινὶ ἀνδρὶ τὸ ὑψηλότερον μεγαλεῖον τῶν θνητῶν καὶ ἀθανάτων εὐρίσκεται συσχετισμένον. Ἡ εὐσέβεια ὅθεν εἶναι ἡ τελευταία καὶ ὠραιότερα στίλπνωσις τῆς γυναικείας ἐξοχότητος».

Οἱ δύο οὔτοι συγγραφεῖς καλῶς παριστάνουσι τὰς ιδέας ὀλοκλήρου τῆς τάξεως τῶν συγγραφέων ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου. Ἐν μόνον ὑπάρχει αἰσθημα ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν γυναικείαν εὐσέβειαν κερδαίνει καθολικὸν θαυμασμόν. Ἀφ' ἐτέρου, ἡ ἀσέβεια παρὰ τῇ γυναικί, εἶναι πάντοτε ἀπεχθής. Δυνάμεθα νὰ ὑποφέρωμεν ἐλαφρότητα καὶ πνεῦμα κοσμοπολιτισμοῦ ἐν τῇ γυναικί, ἐφ' ὅσον δὲν παίζει μετὰ ἱερῶν πραγμάτων ἅμα χλευάζει τὴν θρησκείαν ἢ λαλεῖ ἐλαφρῶς περὶ τῶν αἰώνιων πραγμάτων, κλονιζόμεθα καὶ ταραττόμεθα. Ἀπιστὸς γυνὴ σπανίως ἀπαντάται. Αἱ χρηματίσασαι ὀλίγαι ἀπέωθησαν τῆς

εὐπρεπούς κοινωνίας. Ἡ κοινὴ γνώμη κατέδειξεν αὐτὰς ὡς δυστύχημα εἰς τὸ γένος αὐτῶν ἢ ἐτυμολογία τῆς κοινωνίας· παρέδωκεν αὐτὰς εἰς ἀρμόζουσαν περιφρόνησιν. Τοῦτο συνέβη ἐπὶ τῆς Μαρίας Wolstencroft, τῆς ἐργασθείσης ὅπως ἀπαλλάξῃ τὸ φύλον αὐτῆς ἀπὸ τῶν ἐξιώσεων τῆς θρησκείας. Εἰς ἀνταμοιβὴν τοῦ ἀνιέρου αὐτῆς ζήλου, τὸ ὄνομα αὐτῆς κατέστη περιφρόνησις καὶ χλευὴ ἐν τοῖς ἐναρέτοις κύκλοις.

Καὶ ὅμως πολλὰ ζῶσι νεάνιδες στερούμεναι καὶ αὐτοῦ τοῦ τῆς εὐσεβείας τύπου. Δὲν θὰ συνήθουν νὰ ἀνομασθῶσιν ἄπιστοι, διότι τοῦτο θὰ ἐκλόνηζε τὴν ἠθικὴν αὐτῶν εὐαισθησίαν· καὶ ὅμως ζῶσιν πρακτικῶς ὡσανεὶ ἡ εὐσέβεια μὴ ἀπετέλει μέρος τοῦ βίου. Ἐὰν ἦσαν ἀκηρυγμένοι ἄπιστοι δὲν θὰ ἔζων τόσον ὀλίγην ἔχουσαι προσοχὴν εἰς τὸν πλάσαντα αὐτὰς Θεὸν, ὡς πράττουσιν. Ὁλοσχερῶς ἀμεριμνῶσι περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, πρακτικῶς ἀρνούμεναι ὅ,τι ἀξιούσιν ὅτι πιστεύουσιν, ἢτοι ὅτι ἡ εὐσέβεια εἶναι πολὺτιμος μαργαρίτης.

«Τὰς γυναῖκας ἐν καταστολῇ κοσμίῳ, μετὰ αἰδοῦς καὶ σωφροσύνης κοσμεῖν ἑαυτὰς, μὴ ἐν πλέγμασιν, ἢ χρυσῷ, ἢ μαργαρίταις ἢ ἱματισμῷ πολυτελεῖ, ἀλλ' ὅ πρέπει γυναῖξιν ἐπαγγελόμεναι θεοσέβειαν, δι' ἔργων ἀγαθῶν.»

ΒΡΑΧΕΑ ΤΙΝΑ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΜΕΣΩΝ ΤΟΥ ΦΩΤΙΣΜΟΥ

ΥΠΟ

Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

(καθηγ. τῆς φυσικῆς καὶ χημείας τῶν ἐν Ἀθήναις Γυμνασίων).

(Συγγέμια, ἰδ. ἀριθ. 11).

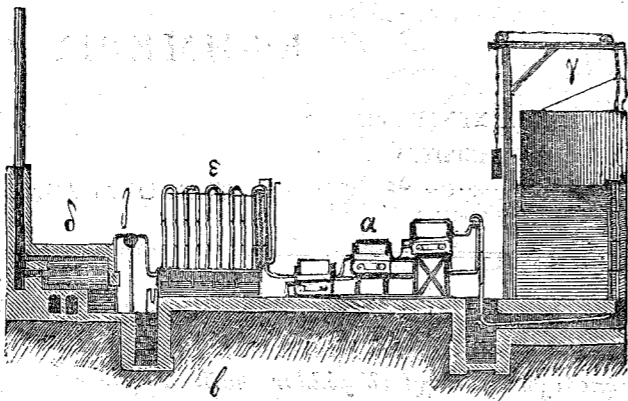
ΑΕΡΙΟΜΕΤΡΟΝ

Ἐποὺ τὸ φωταερίον καθαρισθῇ, ὡς ἐρρήθη ἀνωτέρω, διευθύνεται εἰς δοχεῖον καλούμενον αεριομέτρον. Τὸ σκεῦος τοῦτο σύγκειται ἐκ δύο μερῶν ἐκ τοῦ λάκκου, ὅστις εἶναι προωρισμένος νὰ δέχεται τὸ ὕδωρ, καὶ ἐκ τοῦ κώδωνα, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἀποταμειεύεται τὸ φωταερίον. Οἱ λάκκοι εἶναι ἐσκευασμένοι εἰς τὸ ἔδαφος καὶ ἠλειμμένοι διὰ λιθοκόλλης ἀδιαδρόχου. Ὁ κώδων, κεκαλυμμένος ἐκ πυκνοῦ στρώματος πιασασφάλτου, σύγκειται ἐξ ἰσχυρῶν σιδηρῶν πλακῶν· ἀλλοίς δὲ προσδεδεμένη εἰς τὸν κώδωνα ὀλισθαίνει ἐπὶ δύο τροχαλιῶν καὶ φέρει εἰς τὸ ἄκρον αὐτῆς βάρη ἰσορροποῦντα ὡς ἔγγιστα πρὸς τὸ βῆρος τοῦ αεριομέτρου. Ἡ τελευταία αὕτη τοῦ σκεύους διάταξις ἐπιτρέπει εἰς τὸν κώδωνα νὰ ἀναβαίη καὶ νὰ καταβαίη εὐκόλως ἐντὸς τοῦ λάκκου. Οὕτω τὸ αέριον δὲν ὑπόκειται εἰς μεγάλην θλίψιν, ἕνεκα τῆς ὁποίας

ἤθελε διασκεδασθῇ, ἢ ἤθελε δυσκολευθῇ ἢ ἀποσύνθεσις τῶν ἐν τοῖς σιδηροῖς κυλίνδροις γαιανθράκων.

Τὸ παρὸν σχῆμα παρέχει ἐν συνόψει τὸ σύνολον ὄλων τῶν μερῶν, ἐξ ὧν σύγκειται τὸ σκεῦος, τὸ χρήσιμον πρὸς κατασκευὴν τοῦ ἐκ τῶν γαιανθράκων παραγομένου φωταερίου.

Τὸ δ παριστάνει τὴν κάμινον τὴν περιέχουσαν τὰ πῦλινά κέρατα τὰ πλήρη γαιανθράκων, ὑποβαλλομένων εἰς τὴν ἐνέργειαν τοῦ πυρός. Τὸ δὲ ζ τὸν σωλῆνα, ὅστις φέρει τὸ αέριον τὸ προκύπτον ἐκ τῆς ἀποσυνθέσεως τῶν γαιανθρά-

κων. Τὸ β μικρὸν βαρέλιον ἐντὸς τοῦ ὁποίου τὸ αέριον ἀπογυμνοῦται τῆς πιασασφάλτου καὶ ὄλων ἐκείνων τῶν οὐσιῶν τῶν διαλυσίμων εἰς τὸ ὕδωρ. Τὸ ε σειρὰν σιδηρῶν ἀγωγῶν, βεβυθισμένων τῶν ἄκρων αὐτῶν ἐντὸς τοῦ ὕδατος καὶ ἐκτεινομένων ἐν εἴδει ἀκτίνων εἰς τὸν ἐλεύθερον ἀέρα πρὸς ψῦξιν τοῦ αερίου, ὅπερ φθάνει αὐτοῦ λίαν θερμὸν ἐκ τῶν κεράτων. Τὸ α τὸν δι' ἀσβέστου καθαριστὴν, ὅστις σύγκειται ἐκ σειρᾶς τριῶν ὁμοίων καθαριστῶν. Τὸ γ τέλος παριστάνει τὸ αεριομέτρον ἢ τὸ δοχεῖον τοῦ φωταερίου.

ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΔΑΜΨΕΩΣ ΤΟΥ ΦΩΤΑΕΡΙΟΥ.

Ἐνταῦθα πρέπει νὰ ἐξηγηθῇ ἡ μέγιστη φωτιστικὴ δύναμις τοῦ φωταερίου. Ἀερίον τι δὲν εἶναι ποτὲ καθ' ἑαυτὸ φωτεινόν, ἐὰν δὲν ἔχη ἐντὸς αὐτοῦ καὶ σῶμα τι στερεόν. Οὕτω τὸ καθαρὸν ὑδρογόνον καιόμενον παράγει φλόγα ὠχροτάτην καὶ σχεδὸν ἀβράτον· διότι ἡ καύσις αὐτοῦ οὐδὲν καθίζημα στερεᾶς οὐσίας παράγει, ἐκτὸς τῶν ὑδατῶδων ἀτμῶν. Ἡ δὲ φλόξ ἢ παραγομένη ἐκ τῆς καύσεως τοῦ διττανθρακού ὑδρογόνου εἶναι ζωροτάτη, διότι τὸ διττανθρακοῦχος ὑδρογόνον καιόμενον ἀφίνει μικρὸν καθίζημα ἀνθρακος, ὅστις μένων χρόνον τινὰ ἐντὸς τῆς φλογὸς πρὶν ἢ καῆ, ἀποβαίνει φωτεινὸς ἕνεκα τῆς ὑψηλῆς αὐτοῦ θερμοκρασίας. Τὸ αέριον λαμβάνει ἐκ τοῦ ξένου τούτου σώματος τοῦ διαμένοντος χρόνον τινὰ ἐντὸς τῆς φλογὸς τὴν φωτεινὴν αὐτοῦ ιδιότητα.

Ἐπιρριζόμενοι οἱ φυσικοὶ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ταύτης κατώρθωσαν νὰ μεταχειρισθῶσι πρὸς φωτισμὸν τὴν φύσει ὠχροτάτην φλόγα τοῦ ὑδρογόνου. Πρὸς τοῦτο δὲ ἐτέθη ἐντὸς τοῦ καιομένου ὑδρογόνου μικρὸς τις κύλινδρος ἢ καλάθιον ἐκ λεπτοτάτων συρμάτων λευκοχρόσου. Ὁ κύλινδρος, ἀφοῦ φθάσῃ εἰς τὸν βαθμὸν τῆς λευκοπυρώσεως διαδίδει λάμψιν ζωροτάτην, ἢ δὲ φλόξ τοῦ καιομένου ὑδρογόνου παρίσταται φωτεινοτάτη.

Τὸ καθαρὸν ὑδρογόνον τὸ χρήσιμον πρὸς φωτισμὸν παράγεται διὰ τῆς διαβάσεως τῶν ὑδατῶδων ἀτμῶν διὰ πεπυρακτωμένων ἀνθράκων. Τὸ ὕδωρ ἐν τούτῳ ἀποσυνθετόμενον παράγει ὑδρογόνον καὶ ἀνθρακικὸν δέξυ, ὅπερ διερχόμενον διὰ τιτάνου ἀπορροφᾶται, τὸ δὲ ὑδρογόνον μένει ἐλεύθερον πάσης ξένης οὐσίας. Ἡ μέθοδος αὕτη τῆς παραγωγῆς τοῦ ὑδρογόνου εἶναι ἀπλουστάτη, ἀλλ' ἀχρηστος ἕνεκα τοῦ δαπανηροῦ.

ΦΩΤΑΕΡΙΟΝ ΚΟΜΙΣΤΟΝ.

Μεταφέρεται πολλάκις τὸ φωταερίον εἰς τὰς οἰκίας ἐντὸς μεγίστων ἀμαξίων συγκειμένων ἐξ ἐλάσματος λεπτοῦ σιδήρου· ταῦτα δὲ περιέχουσι ἄσκαους ἐλαστικούς ἔχοντας στρόφιγγα καὶ σωλῆνα. Πρὸς διανομὴν τοῦ φωταερίου συσφίγγουσι διὰ στροφάλου τοῦς ἱμάντας, ὅτινες περιβάλλουσι τοὺς ἄσκαους, καὶ οὕτω τὸ φωταερίον μεταβαίνει εἰς τὸ αεριομέτρον ἢ εἰς τὸ δοχεῖον τῆς καταναλώσεως.

ΣΤΕΑΤΙΚΟΣ ΚΗΡΟΣ.

Περὶ τὸ ἔτος 1831 ἤρχισαν ἐν Γαλλίᾳ ὡς καὶ εἰς ἄλλα μέρη τῆς Εὐρώπης νὰ μεταχειρίζονται πρὸς φωτισμὸν τοὺς στεατικούς κηρούς. Τὸ εἶδος τοῦτο τῆς βιομηχανίας ἐπενοήθη κατ' ἀρχὰς διὰ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς πολυτελῆ φωτισμὸν καὶ πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ πολυδαπάνου κηροῦ, μετ' οὗ ἐφώτιζον τότε τὰς αἰθούσας. Τοῦ δὲ νέου τούτου προϊόντος κατασκευασθέντος εἰς μετρίαν τιμὴν, δὲν ἐβράδυνεν ἡ χρῆσις του νὰ κατασταθῇ κοινὴ εἰς ὅλον τὸν πεπολιτισμένον κόσμον. Ἀντικατέστησε δὲ οὐ μόνον τὰς ἐκ κηροῦ λαμπάδας ἀλλὰ καὶ τὰς ἐκ λίπους, ὧν ἡ χρῆσις ἐξακολουθεῖ ἀκόμη εἰς τὴν κατωτέραν τῆς κοινωνίας τάξιν διὰ τὸ εὐωνον.

ΣΥΝΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΣΤΕΑΤΙΚΟΥ ΚΗΡΟΥ.

Ὁ στεατικὸς κηρὸς καλεῖται οὕτω, διότι κατασκευάζεται ἐκ παγῆος τινὸς ὀξέος καλουμένου στεατικού. Ἀλλὰ τί ἐστὶ στεατικὸν ὀξὺ; Τὸ στεατικὸν ὀξὺ εἶναι αὐτὸ τὸ λίπος τὸ ἀποτελοῦν μέρος τοῦ στεατικοῦ κηροῦ, ἀλλ' ἀπηλλαγμένον διὰ χημικῆς τινος ἐργασίας ἀφ' ὑγρᾶς τινος συνθέσεως περιεχοῦσης τὸ ὀνόμαζόμενον ἐλαϊκὸν ὀξὺ, εἰς ὃ τὸ ἐν χρῆσει ἀλείμματόκερι ὀφείλει πάσας τὰς κακὰς αὐτοῦ ποιότητας, ἤγουν τὴν εὐκω-

λον αὐτοῦ τῆξιν, τὸ ἀπαλὸν καὶ τὴν δυσάρεστον ὀσμὴν.

Τὸ λίπος δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἔνωσις δύο σωμάτων, τοῦ στεατικοῦ ὀξέος, ὄντος στερεοῦ καὶ τοῦ ἐλαϊκοῦ ὀξέος, διατελοῦντος ἐν ὑγρᾷ συνήθως καταστάσει. Ἡ ἐργασία, ἣν τὸ λίπος ὑφίσταται διὰ νὰ μεταβληθῇ εἰς στεατικὸν ὀξὺ ἢ στεατικὸν κηρὸν, συνίσταται εἰς τὸ ν' ἀπαλλαγῇ τοῦ ὑγροῦ μέρους ἢτοι τοῦ ἐλαϊκοῦ ὀξέος, καὶ οὕτω μένει τὸ στερεὸν αὐτοῦ μέρος ἤγουν τὸ στεατικὸν ὀξὺ. Ἀφοῦ τοιουτοτρόπως ἀπαλλαγῇ τὸ στεατικὸν ὀξὺ τοῦ ὑγροῦ ἐλαϊκοῦ ὀξέος, παράγει ὕλην ξηρὰν, ὀλίγον διαλυτὴν καὶ παρέχουσαν φῶς ὠραῖον καὶ ἀναλόγως εὐωνον.

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΣΤΕΑΤΙΚΟΥ ΟΞΕΟΣ.

Ἡ κατασκευὴ τοῦ στεατικοῦ ὀξέος τοῦ προωρισμένου εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν στεατικῶν κηρῶν συνίσταται εἰς τὴν ἀποσύνθεσιν τοῦ λίπους διὰ τῆς τιτάνου. Παράγεται οὕτω σάπων τῆς τιτάνου, δηλαδὴ μίγμα ἐλαϊκοῦ καὶ στεατικοῦ ἀσβεστίου. Τὸ μίγμα τοῦτο ἀποσυντίθεται ἔπειτα διὰ θεικοῦ ὀξέος ὑδατοῦς, ὅπερ παράγει θεικὸν ἀσβέστιον καὶ ἀφίνει ἐλεύθερον τὸ στεατικὸν ὀξὺ καὶ τὸ ἐλαϊκόν. Μετὰ ταῦτα ἀποχωρίζεται δι' ἄλλων μέσων τὸ στεατικὸν ὀξὺ ἀπὸ τοῦ ἐλαϊκοῦ καὶ οὕτω μένει ἐκ τοῦ λίπους μόνον τὸ στερεὸν μέρος τὸ πρὸς χρῆσιν τῶν στεατικῶν κηρῶν.

(ἀκολουθεῖ).

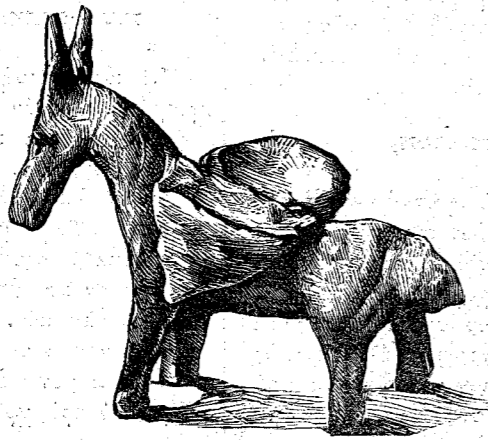
ἘΣ ΕΒΔΟΜΑΔΕΣ ΕΝ ΙΑΠΩΝΙΑ.

Μέχρι τοῦδε πολλὰ ὀλίγα ἐγινώσκομεν περὶ τοῦ μεγαλοπρεποῦς καὶ ὠραίου τούτου τόπου, καθότι μόλις πρό τινος ἤνοιξαν οἱ Ἰαπωνοὶ εἰς τοὺς Εὐρωπαίους τοὺς λιμένας των. Πλὴν καὶ ὅσα μέχρι τοῦδε γνωρίζομεν εἶναι τόσῳ περιέργῳ καὶ συγχρόνως τόσῳ ἀξιοσημείωτα, ὥστε κινούσι τὴν περιέργειαν παντός νὰ μάθῃ περισσότερα περὶ αὐτοῦ. Ἐκ τούτου ὠθοῦμενοι καὶ ἡμεῖς θέλομεν μεταφέρει ἀρχόμενοι ἀπὸ σήμερον ὅσα περιέργῳ καὶ ἄλλως ἀξία λόγου ἀναφέρει ἐν τῷ ἡμερολόγιῳ του Ἀγγλος περιηγητῆς, περὶ τοῦ λίαν περιέργου καὶ γιγαντιαίου βήμασιν ἀνάπτυσσομένου τούτου λαοῦ.

Αἱ τέσσαρες νῆσοι αἱ ἀποτελοῦσαι τὴν Ἰαπωνίαν ἔχουσι σχεδὸν τὴν ἑκτασὶν τῆς Ἀγγλίας ἢ τῆς Ἰταλίας ἔχουσαι συγχρόνως καὶ τὸ κλίμα καὶ τὴν βλάστησιν καθ' ὅλα ὁμοία πρὸς τὰ τῆς τελευταίας ταύτης χώρας. Μεγίστη θερμότης κατὰ τὸ θέρος, ἀσθνοὶ βροχαὶ κατὰ τὸν Αὐγουστον, ὠραῖον φθινόπωρον καὶ χειμῶν ψυχρὸς, οὐρανὸς πάντοτε εὐδιδος καὶ καθαρός, ἰδοὺ τὰ ἀξιοσημειωτότερα κλιματολογικὰ φαινόμενα. Ἡ βλάστησις

έν αυταίς είναι τόσω λαμπρά, ώστε, όταν φθάση τις εις τους τόπους τούτους και άνέρχεται τους ποταμούς, δυσκολεύεται νά πιστεύση τους όφθαλμούς του.

Οί μεταξοσκώληκες είναι έν των σπουδαιοτέρων προϊόντων της Ίαπωνίας. Δέν άγνοούσι βεβαίως οι άναγνώσται μας, ότι έν τοίς μεσημβρινοίς της Γαλλίας και τοίς βορείοις της Ίταλίας ή σκωληχοτρόφια είναι έκ των κυριοτέρων πόρων έκτεταμμένων επαρχιών, έν αίς, άλλως τε άκαταλλήλως διά πάσαν άλλην καλλιέργειαν, αί μωρέαι αυξάνουσι θαυμασίως. Άλλά πρό είκοσαετίας περίπου καταλαμβάνει κατ' έτος τους σκώληκας άσθένεια ής τό αίτιον άγνοείται· εναντίον ταύτης δέν ευρέθη έτι αντιφάρμακον, διότι δέν είναι έτι γνωστόν άν αυτή προέρχεται έκ της άτμοσφαιρας ή των φύλλων της μωρέας. Τά ώά έν τούτοις των ευρωπαϊκών μεταξοσκωληκων δέν έχουσι ενεκα ταύτης ουδεμίαν αξίαν και πρέπει, άν τις θέλη νά τρέφη τοιούτους, νά ζητήσει ώά εις άλλας χώρας. Άλλοτε μετεφέροντο έκ Περσίας, Αφρικής, Ίσπανίας, Κορσικής και Κίνας·

Οί Ίάπωνες δέν έφάνησαν κατ' άρχάς ευδιάθετοι νά εξακολουθήσωσι τό έμπόριον τούτο μετά των ξένων κατά την πρώτην αυτών προσέλασιν· κατόπιν όμως μετενόησαν, διότι έννόησαν ότι τό κέρδος ήτο ιδιόν των. Κατά τό παρόν παρασκευάζουσι διά τους Ευρωπαίους πλέον των δύο εκατομμυρίων χαρτίων περικαλυμμάτων, εκατον των όποιων περιέχει περίπου μίαν ούγγιαν των ώων τούτων και τιμάται άντι 12½ φράγκων· ταύτα δέ παρέχουσι αυτοίς έτησίαν πρόσοδον 25 εκατομμυρίων φράγκων, ών τά 7½ είναι καθαρόν κέρδος. Φυσικώ τώ λόγω φυλλάττουσι αρκετά ώά διά την έαυτών χρήσιν, καθ' όσον εξαγουσι κατ' έτος διά την Ευρώπην 1,000,000 λίτρας μετάξης.

Η πόλις Ίοκοχάμα ενεργεί κυρίως τό έμπόριον τούτο της μετάξης και των ώων. Οί έμποροι των ώων έρχονται ένταύθα μετά τους μήνας Ίούλιον, Αυγουστον και Σεπτέμβριον, θέτουσι τά έμπορεύματα των έντός σάκων μετά μεγίστης προσοχής και φροντίδος, και μεταφέροντες πωλούσι καθ' όλον τον χειμώνα αυτά εις τους άγροτικούς της Ευρώ-

(Ίδε σελ. 98.)

άλλ' από του 1865 έγέμετο γνωστόν ότι δέν ήδύνατο νά προμηθευθή τις καλλίτερον άλλαχόθεν ή εξ Ίαπωνίας. Τά ώά ή οι σπόροι οι εξ Ίαπωνίας είναι εξόχως καλοί και οι εκειθεν μεταφερόμενοι σκώληκες παρέχουσι έν Ευρώπη κατά τό πρώτον έτος αρκετήν ποσότητα μετάξης, τά ώά των όμως δέν είναι καλά· φαίνεται ότι καταλαμβάνονται έκ της περι ής είπομεν άνωτέρω άσθενείας· είναι λοιπόν ήναγκασμένος ο σκωληχοτρόφος νά μεταφέρει κατ' έτος νέον σπόρον εξ Ίαπωνίας.

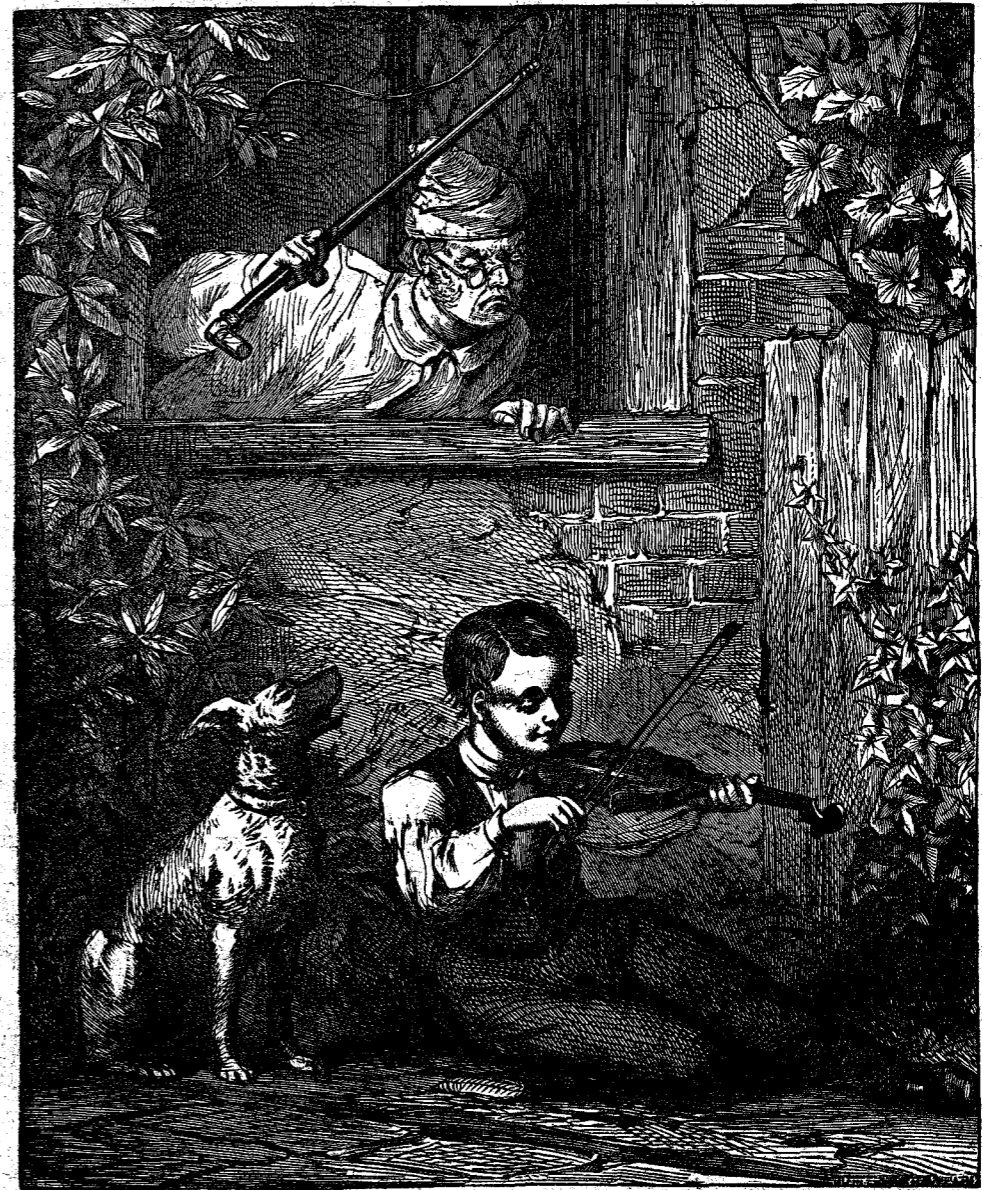
πης λαούς, φυλάττουσι δέ τά ώά μετά μεγίστης φροντίδος μέχρι του μηνός Απριλίου, έκκολλάπτοντες αυτά καθ' έν καιρόν τά φύλλα των μωρών αρχίζουσι νά βλαστάνωσι.

Η Ναγκασάκη επί της δυτικης πλευρας της νήσου Κιουσίου είναι ο πλησιέστερος προς τάς ακτάς της Κίνας λιμήν. Η άκτοπλοία μεταξύ των δύο τούτων χωρών είναι τά μάλα δύσκολος και επικίνδυνος, διότι ρεύμα ψυχρού ύδατος, έρχόμενον έκ του πόλου διέρχεται διά μέσου των νή-

των τούτων προς μεσημβριαν και συναντάται εκεί μετ' άλλου ρεύματος θερμού ύδατος, έρχομένου έκ του Ίνδικου ώκεανού διά του στενού της Μαλάκας.

Οί πρώτοι επισκεφθέντες την Ίαπωνίαν Ευρωπαίοι ήσαν Πορτογάλλοι· ούτοι τρεις τον αριθμόν

ναντι της πόλεως εις Δεκιμά, όπου έδρυσαν εργοστάσιον και ήρχισαν νά έμπορεύωνται εισαγαγόντες και τον καθολισμόν, έν οι Ίάπωνες, έδέχθησαν ευνοικώς και συνέμιζαν μετά της θρησκείας των. Έν τούτοις μετά τινα χρόνον οι Ίάπωνες ιερείς εξηγήθησαν εναντίον των αξιώσεων της

(Ίδε σελ. 99.)

λειποτάχται έκ του έν τώ βασιλείω του Σιάμ πορτογαλικού στρατού, ώθούμενοι υπό τρικυμίας έρρίφθησαν παρά τάς ακτάς της Ναγκασάκης έν έτει 1542. Τό επόμενον έτος ο διάσημος τυχοδιώκτης Fernand Mender Pinto και δύο των συντρόφων του έλαβον την αυτην τύχην. Ο Βασιλεύς Βοκνκώ τοίς επέτρψε νά άποκατασταθώσιν άπέ-

Ρωμαϊκής εκκλησίας και ήνωσαν τάς προσπαθειάς των, να εξορίσωσι τους Ίησούτας και τους ιερείς αυτών, οίτινες είχαν μεταβή εκει. Άρχοντες τινες του τόπου δέν ήθέλησαν νά ύπακούσωσι εις την θέλησιν των ιερέων και έστειλαν πρεσβείαν προς τον Πάπαν Γρηγόριον την 1ην Ίουνίου 1587, άλλ' αι αξιώσεις της παπωσύνης

ἐπὶ τοσοῦτον ἐμεγαλύνθησαν ὥστε ἐν ἔτει 1638 ἐδημοσιεύθη διάταγμα, δι' οὗ διετάχθησαν, ἐπὶ ποινή θανάτου, ἅπαντες οἱ καθολικοὶ ἱερεῖς νὰ ἐγκαταλείψωσι τὸν τόπον· πολλοὶ τῶν προσηλύτων δὲ συγχρόνως ἐσφάγησαν.

Οἱ Ὀλλανδοὶ, δηλώσαντες ὅτι οὐδὲν εἶχον κοινὸν μετὰ τῆς παπῶσνης, ἤδυνήθησαν νὰ μείνωσι διὰ νὰ ἐξαλουθῆσιν τὸ ἐμπόριόν των· ἐτέθησαν ὅμως καὶ αὐτοὶ ὑπὸ αὐστηρὰν ἐπιτήρησιν καὶ ἠναγκάστησαν νὰ μένωσιν κεκλεισμένοι ἐν Δεκίμα. Ἐκτοτε μέχρι ἐσχάτων ἀπηγορεύετο αὐστηρῶς εἰς Ἰάπωναν νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Ἰαπωνίαν καὶ εἰς ξένον νὰ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν.

(ἀκολουθεῖ)

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑΙ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ ΕΝ ΚΥΠΡΩ.

Μέρος τῆς Ἰδηλικῆς πεδιάδος ἐν τῇ ἀρχαίᾳ τῆτι. Αἱ γενόμεναι ἐν τῇ νήσῳ Κύπρῳ κατὰ τὰ ὀκτὼ τελευταῖα ἔτη ἀνασκαφαὶ ἀπέφεραν σπουδαίας ἀνακαλύψεις. Οἱ ἐξ ναοῦ, ὧν δύο (ὁ τῶν Γολγῶν καὶ ὁ τῆς Ἰδαλίας) ἀριθμοῦνται μεταξὺ τῶν διασημωτέρων τῆς ἀρχαιότητος, ἀνεσκάφησαν παρασχόντες πολυτίμους πληροφορίας ἐπὶ τῆς λατρείας τῆς Κύπριδος ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐνδύματα καὶ τὰ καθήκοντα τῶν ἱερέων καὶ τὴν λατρείαν ὡς καὶ τὰς διατάξεις καὶ τὴν διακόσμησιν τῶν ἱερῶν αὐτῆς. Ἀφ' ἐτέρου ἡ ἀνῶρυξις ἀπειροῦ ἀριθμοῦ τάφων ἔφερον εἰς φῶς ἀντικείμενα παντὸς εἶδους καὶ πάσης ἐποχῆς, ἀντικείμενα ῥίψαντα ἀπλετον φῶς ἐπὶ τοῦ ἀρχαίου τῆς νήσου πολιτισμοῦ καὶ ἀποκαλύψαντα μυρίας λεπτομερείας ἐπὶ τῆς ζωῆς καὶ τῶν κητοίκων τῆς εἰδωλολατρικῆς Κύπρου.

Τὰ νεκροταφεία τῆς Ἰδηλικῆς πεδιάδος ἦσαν πρὸ πάντων ἀφθονα εἰς ὄπλα, ἀγγεῖα, χαλκὰ καὶ ὑέλινα ἀντικείμενα τέχνης, ἀγαλμάτια, οἰκιακὰ σκεῦη, κοσμήματα, λίθους γλυπτοῦς, νομίσματα καὶ διάφορα ἄλλα ἀμφιβόλου κατατάξεως ἀντικείμενα, ἐν οἷς καὶ τὰ μοναδικὰ μνημεῖα, ὧν δίδομεν τὰς εἰκόνας.

Τὰ τέσσαρα ταῦτα τεμάχια εὐρέθησαν ἐν ἐνὶ καὶ τῷ αὐτῷ τάφῳ καὶ εἰσὶν ἀναμφιβόλως παιγνίδια. Εἶναι χονδρῆς κατασκευῆς ἐξ ὀπτῆς γῆς, κεχρωματισμένα λίαν ἀμελῶς.

Ἰδού κατ' ἀρχάς δύο ὄνοι φέροντες κοφίνους ὄρισμένους ἀναμφιβόλως εἰς μετακόμισιν ἐπιτηδείων. Ἐπιτήρητος ἐπιβαίνει τρίτου κεκοσμημένου διὰ περιλαιμίου. Ὁ ὑπῆρέτης οὗτος κρατεῖ θλίβων πρὸς ἑαυτὸν, δύο ἀγγεῖα ὄρισμένα, ὡς εὐκόλως δύναται τις νὰ συμπεράνῃ, δι' ὑγρά. Κατόπιν μικρὸν ἀμαξίδιον ἐφωδιασμένον διὰ τροχῶν μόνον ἐφ' ὧν εἶναι κεχρωματισμένοι ἀκτίνες. Ἐπὶ τοῦ ἀμαξιδίου τούτου ἐπιβαίνουσιν εἰς μουσικὸς κρατῶν διπλοῦν αὐλὸν καὶ δύο ἀοιδοὶ ἠχοῦμβημένοι

ἐπὶ προσκεφαλαίων· οἱ ἀοιδοὶ ἔχουσι λίαν ἄνοικτὸν τὸ στόμα φέρουσι δὲ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς στέμματα καὶ ἐπὶ τοῦ στῆθους ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν τοῦ λαιμοῦ κροσσούς. Μετ' αὐτὸ ἔπεται κλιναμάξα ἐφ' ἧς φαίνεται ἐξηπλωμένον πρόσωπον, ὁμοιάζον μᾶλλον πρὸς γυναῖκα. Ἡ κόμη τῆς εἶναι διεσκευασμένη ἐν σχήματι στέμματος, οὐτινος τὰ ἄκρα τῶν ταινιῶν πίπτουσιν ἐπὶ τῶν ὤτων.

Ὅπως ἄσχημα ὅπως ἀκατέργαστα τὰ ἀγαλμάτια ταῦτα ἀποκαλύπτουσιν οὐχ' ἦτρον προτέρημα τι τοῦ τεχνήτου ὅστις τὰ κατασκεύασε· τὸ φυσικὸν καὶ ἀνεπιτήδευτον τῆς στάσεως, ὁ ἀληθὴς τύπος τῆς φυσιονομίας τὸσφ τῶν ἀνθρώπων ὅσφ καὶ τῶν ζῶων τῆς πομπῆς ταύτης, ἀποτελοῦσι τὴν σκηνὴν ζωσαν περιέργων ἐθίμων. Εἶναι σκηνὴ διασκεδάσεως ἐν ἧ δὲν λείπουσιν οὔτε οἶνος οὔτε σιτία οὔτε μουσική. Αἱ νωχελεῖς τῶν προσώπων στάσεις συνάδουσι μετὰ τῆς ἰδέας ταύτης.

Τὰ ἀγαλμάτια δὲ ταῦτα ἀνήκουσι τῷ στρατηγῷ Palma de Cesnola, προξένῳ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, λίαν γνωστῷ διὰ τὰς ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς, ἃς διηγήρησεν ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ, ἀνακαλυφθέντα πρὸ πέντε περιποῦ ἐτῶν.

ΠΕΤΡΟΥΒΙΟΣ.

ΣΗΜ. Ἡ πολυτίμος τοῦ Cesnola συλλογὴ ἐδρίσκειται ἤδη ἐν Νέῃ Ὑόρκῃ τῆς Ἀμερικῆς, ἀγορασθεῖσα ὑπὸ τῶν φιλαρχειῶν τῆς μεγαλοπόλεως ἐκείνης.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΖΩΑ.

ΚΕΦ. Β'. — ΒΤΕΡΑ ΕΚ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ΓΙΝΟΜΕΝΑ.

Ὅσον ἀλλήλων διαφέρουσι τινὰ τῶν ἐκ τοῦ αἵματος κατασκευαζομένων! Δυσκόλως δύνασθε νὰ πιστεύσητε, ὅτι οἱ λευκοὶ σκληροὶ ὀδόντες γίνονται ἐκ τοῦ αὐτοῦ αἵματος ὡς καὶ τὰ ἐρυθρὰ ἀπαλὰ οὖλα. Ὑποθέσατε ὅτι ὄντες ἐντὸς ἐργασίου σινικῶν σκευῶν, ἔλεγε τις ἄνθρωπος ὅτι καὶ αὐτὰ τὰ λευκάτατα σινικὰ σκεῦη κατασκευάζονται ἐξ ἐρυθροῦ ὑγροῦ, ὅτι δὲ ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἐργαστασίου κατασκευάζεται ὠραῖον ἐρυθρὸν ἐριούχον ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὑγροῦ. Βεβαίως δὲν θὰ τὸν ἐπιστεύετε. Ἀλλὰ τὰ λευκὰ σινικὰ σκεῦη καὶ τὸ ὠραῖον ἐρυθρὸν ὕφασμα δὲν διαφέρουσι πλείοτερον τῶν ὀδόντων καὶ τῶν οὖλων.

Ὑποθέσατε, νῦν, ὅτι ἤθελε σὰς δεῖξει κίτρινον πικρὸν ῥευστὸν εἶτα δὲ διαυγές, καὶ ἀπαλὸν ὕδωρ τοῦ ὀφθαλμοῦ, καὶ σὰς εἴπει ὅτι ταῦτα κατασκευάζει ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐρυθροῦ ῥευστοῦ ἐξ οὗ τὰ σινικὰ σκεῦη καὶ τὸ ἐρυθρὸν ὕφασμα γίνονται. Καὶ τοῦτο βεβαίως δὲν θὰ ἐπιστεύετε. Καὶ ὅμως ἐν τοῖς σώμασιν ἡμῶν, ἡ χολή καὶ τὰ δάκρυα γί-

νονται ἐκ τοῦ αὐτοῦ αἵματος ἐξ οὗ οἱ ὀδόντες καὶ τὰ οὖλα.

Ἀλλ' οὐ μόνον ὀλίγα, λίαν διάφορα, γίνονται ἐκ τοῦ αἵματος, ἀλλὰ πολλὰ ἀλλήλων διαφέροντα, τινὰ ἐκ τούτων πολλὴ, τινὰ δ' ὀλίγον. Ὑποθέσατε ὅτι ὁ κατασκευαστὴς τῶν σινικῶν σκευῶν θὰ σὰς ἔλεγε, ὅτι πλὴν τῆς κατασκευῆς τῶν λευκῶν σκευῶν καὶ τοῦ ἐρυθροῦ ἐριούχου ἐκ τοῦ ἐρυθροῦ ῥευστοῦ κατασκευάζει ἐπίσης ποικίλα σκληρὰ καὶ μαλακὰ πράγματα, ὡς βελούδον, καὶ ποικίλα εἶδη ὕφασματος, ἡλους, ὕαλον κλ. Ἀδύνατον! θὰ ἔλέγετε. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι θαυμαστότερον ἢ ὅτι τρίχες, ὀδόντες, οὖλα, ὄνυχες, ὅσπᾳ καὶ ὅλα τὰ διάφορα μέρη τοῦ σώματος, κατασκευάζονται ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐρυθροῦ ῥευστοῦ, τοῦ αἵματος.

Ἀλλ' ὑποθέσατε πάλιν ὅτι ὁ κατασκευαστὴς σινικῶν σκευῶν, σὰς ἔλεγε, ὅτι τὸ κατάστημά ἦν κατεσκευασμένον ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐρυθροῦ ῥευστοῦ ἐξ οὗ κατασκευάζει τοσαῦτα πράγματα, ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ σολῆνες δι' ὧν διαβιβάζεται τὸ ῥευστὸν περὶ τὴν οἰκοδομήν, κατεσκευάζετο ἐξ αὐτοῦ, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ ἀντλία ἢ διανέμουσα αὐτὸ διὰ τῶν σωλήνων. Τούτου θὰ ἐφαίνετο ἡμῖν τὸ παραδοξότατον πάντων. Καὶ ὅμως ὁ ποικίλος μηχανισμὸς τοῦ σώματος γίνεται ἐκ τοῦ αἵματος. Τὸ ἦπαρ, τὸ τὴν χολὴν ἐκ τοῦ αἵματος ἐξεργαζόμενον, καὶ αὐτὸ ἐκ τοῦ αἵματος γίνεται· οὕτω δὲ καὶ ἄλλα· καὶ αὐτοὶ οἱ σολῆνες ἐν οἷς τὸ αἷμα ῥέει δι' ὄλου τοῦ σώματος ἡμῶν, καὶ ἡ καρδία ἢ διαβιβάζουσα τούτου ἐν αὐτοῖς, κατασκευάζονται, ὡς πρότερον εἶπον ἡμῖν, ἐκ τοῦ αἵματος.

Τὸ σῶμα εἶναι ἡ στέγη ἢ ἡ κατοικία τῆς ψυχῆς. Εἶναι καλῶς ἐκτισμένη καὶ καλῶς ἐπεξεργασμένη οἰκία· τὰ ὅσπᾳ εἰσὶν ἡ ζυλεία τῆς, τὸ δέρμα τὸ περισκεπάσμα αὐτῆς, ἡ κόμη ἢ διὰ καλῶς ἐστρωμένη στέγη· οἱ ὀφθαλμοὶ τὰ παράθυρά τῆς. Εἶναι οἰκία εὐκόλως κινουμένη, κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς. Πρὸς τοῦτο ἱκανὸς ὑπάρχει μηχανισμὸς ἐν αὐτῇ. Καὶ ἡ ψυχὴ ἔχει μικρὰς χορδὰς, νεῦρα καλουμένας, διατρέχοντα ὅλα τὰ μέρη τοῦ μηχανισμοῦ τούτου, ὡς παλεγραφικὰ σύρματα. Ὑπάρχουσι πρὸς τούτους καὶ ἄλλα εἶδη μηχανισμοῦ, ὡς ἡ πρὸς ἀναπνοὴν μηχανή, ἢ μηχανὴ ἥτις λαμβάνει τὴν φροντίδα τῆς τροφῆς, καὶ ἡ πρὸς κυκλοφορίαν τοῦ αἵματος μηχανή. Ἡ ψυχὴ οἰκεῖ ἐν τῇ κορυφῇ τῆς οἰκίας ταύτης, τῷ ἐγκεφάλῳ. Ἐντεῦθεν ἐξαποστέλλει ἀγγέλματα πανταχόσε διὰ τῶν μικρῶν χορδῶν, καὶ δέχεται διὰ τούτων τοιαῦτα. Ἐνταῦθα σκέπτεται καὶ πράττει, καὶ ἐπὶ τι διάστημα κοιμάται. Τὸ μέρος τούτου τῆς οἰκίας εἶναι λίαν περιέργως καὶ καλῶς ἐξεργασμένον.

Πάντα τὰ διάφορα ταῦτα μέρη τῆς οἰκίας αὐτῆς εἶσι κατασκευασμένα ὡς ἀνωτέρω εἶπον ἐκ τοῦ αἵματος, καὶ ὅμως ὑπάρχει πλείων ποικιλία ἐν αὐτοῖς ἢ ὅση ἐν τοῖς μέρεσι καὶ τοῖς ἐπί-

πλοῖς τῶν οἰκιῶν ἃς ὁ ἄνθρωπος κτίζει. Ὑποθέσατε ὅτι θὰ σὰς εδείκνυέ τις μεγάλην ποσότητα ἐρυθροῦ ῥευστοῦ καὶ σὰς ἔλεγε, ὅτι μετὰ τούτου ἐσκόπει νὰ κτίσῃ οἰκίαν καὶ νὰ τὴν ἐπιπλώσῃ, ὅτι ἐξ αὐτοῦ θὰ κατασκευάζε ὄλους τοὺς λίθους αὐτῆς, καὶ κεράμους καὶ ζυλείαν, καὶ ὕαλον καὶ ἡλους, καὶ κονίαμα, καὶ χάρτην διὰ τοὺς τοίχους, καὶ ζωγραφήματα διαφόρων χρωμάτων, εἶτα δὲ τοὺς τάπητας αὐτῆς, καὶ κάτοπτρα, καθέδρας, καὶ παραπετάσματα κλπ. Θὰ ἔλέγατε ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶναι φρενοβλαβής. Ἀλλ' ὁ Θεὸς κατασκευάζει ἐκ τοῦ ἐρυθροῦ ἐκείνου ῥευστοῦ, ὅλα τὰ μέρη τῆς οἰκίας τῆς ψυχῆς.

Ἀκριβῶς, κατὰ ποῖον τρόπον ὅλα τὰ διάφορα μέρη τοῦ σώματος κατασκευάζονται, ἀγνοοῦμεν. Σοφοὶ ἐμελέτησαν τὸ θέμα τοῦτο πολλὴ, καὶ εὔρον τινα περὶ τούτου ὅ,τι εὔρον δὲν εἶναι εὐκόλον νὰ ἐννοηθῇ παρὰ μὴ μεμυημένων τὰ τῆς ἐπιστήμης. Ἄλλως τε δὲ καὶ αἱ σοφώτεροι ὀλίγα ἐκ τούτου γινώσκουσι, καὶ μεθ' ὅλην τὴν σοφίαν αὐτῶν δὲν γινώσκουσιν ἱκανὰ ὥστε νὰ κατασκευάζωσι δέρμα, ἢ τρίχας, ἢ ὅ,τι δήποτε ἕτερον βλέπετε ἐν τοῖς σώμασιν ἡμῶν ἐκ τοῦ αἵματος, ὅσον δὲν γινώσκουσι νὰ κατασκευάζωσιν καὶ ἀπλοῦν φύλλον ἐκ τοῦ φυτικῆς χυμοῦ.

«Φοβερῶς καὶ θαυμασίως ἐπλήσθημεν θαυμάσια εἶναι τὰ ἔργα σου.»

Η ΣΥΝΑΥΛΙΑ.

Πολλάκις τέρπεται τις εἰς ἐκμάθησιν ἀντικειμένου τινὸς τῆς ἐπιστήμης ἢ τῆς τέχνης, κατορθοῖ δὲ νὰ καταγίνηται εἰς αὐτὸ, ὅταν ἡ ἐνέργεια πρὸς ἐκμάθησιν δὲν διαταράττει τὴν ἡσυχίαν τῶν κατοίκων τῆς οἰκίας ἢ καὶ ἐνίοτε τῆς γειτονίας.

Δυστυχῶς διὰ τὸν νεανίαν Ἀντωνίου ἡ κλίσις του ἔφερον αὐτὸν εἰς ἐκμάθησιν μουσικῆς διὰ τοῦ βιολίου. Οὐδὲν ὄργανον εἶναι τόσον παρακτικόν, καὶ προσβάλλει τοσοῦτον τὸ νευρικὸν σύστημα ὅσον τὸ βιολίον ὑπὸ ἀρχαρίου παιζόμενον. Πρὸς ἐπίμετρον δὲ τῆς ἐκ τούτου ἀνησυχίας τῶν περιούκων, κύων ἀντικῶν εἰς τὸν ἴδιον νεανίαν, εὐηρεστεῖτο διὰ γοερῶν κραυγῶν νὰ συνοδεύῃ τὸν κύριόν του, οὕτω δ' ἐπετελεῖτο τερψίθυμος συναυλία μονονούχι ἀνάστατον τὴν συνοικίαν ποιούσα. Οἱ γείτονες συνεζήτουν ποῖον νὰ δειρασιν ἐν τῇ ἐξάψει τῆς δικαίας παραφορᾶς των, τὸν κύνα ἢ τὸν κύριον, καὶ οἱ πλείονες ἀπεφάνοντο ὅτι ἔδει τὸν κύριον νὰ ζυλοφορτώσασιν.

Οἱ γονεῖς τοῦ Ἀντωνίου πολλάκις παρετήρησαν αὐτῷ ὅτι ἦτο λίαν ὀκλήρης, ὅτι ἐποίει ἀνυπόφορον κρότον, ὅτι δὲ ἀφύκτως ἔδει νὰ μεταβαίνῃ εἰς τὴν ἐξοχὴν ὅταν ἐπεθύμει νὰ ποιῆται χρῆσιν τοῦ ἡγήρου ὄργανου, ὅπερ κατὰ καιρὸν των

μοῖραν εὐρέθη μεταξύ τῶν ἀντικειμένων τῆς κληρονομίας τῶν προγόνων των.

Ἡμέραν τινὰ λοιπὸν ὁ Ἀντόνιος λαβὼν τὸ βιολίον καὶ μετ' αὐτοῦ τὴν ἀχώριστον σύντροφόν του Ἦραν (τὴν κύνα τοῦ) ἐξέδραμεν εἰς τὴν ἐσχάτην, ἐνθα βεβαίως θὰ ἠδύνατο ἀξυμμάτως καὶ ἀφόβως τὸ ἀρχαῖον βιολίον. Παρὰ τὴν σκιάν τοῦ τοῦ ἀχυρῶνος κάθηται λοιπὸν ὁ καλὸς μᾶς μουσικός καὶ ἡ συναυλία ἀρχεται. Ὁ ἐν τῷ ἀχυρῶνι κοιμώμενος, κεκμηκὼς ἐκ τοῦ καύσωνος τῆς μεσημβρίας, ἀγρότης Φίλιππος, ἐξυπνᾷ ἐκ τοῦ θορύβου, ἀλλὰ νομίσας ὅτι ὁ μουσικός εἶναι διαβάτης ἔπεσε πάλιν πειρώμενος νὰ ἐπαναλάβῃ τὸν διακοπέντα ὕπνον. Ἄλλ' ἡ συναυλία ἠκολούθει ἐντονωτέρα. Ἔρχεται εἰς τὸ παράθυρον καὶ βλέπει τοὺς δύο φίλους κύνα καὶ βιολιστὴν ἀκριβῶς ὑπὸ τὸ παράθυρόν του τὴν σκηνὴν αὐτῶν στήσαντας. Δὲν ἐδίστασε εἰς τὴν λήψιν ἀποφάσεως· ἀρπάζει μεγάλην ῥάβδον καὶ τοῖς ἔδειξε διὰ λόγων καὶ δι' ἔργων ὅτι καλῶς θὰ ἔπραττον ἐὰν ἐπορεύοντο ἐτι μακρύτερα.

Ἡ ἐκμάθησις βεβαίως μουσικοῦ ὄργανου δὲν εἶναι ἐγκλημα, ἀλλὰ καθίσταται τοιοῦτον ὁσάκις ἕτεροι ἀνησυχούσιν· καλὸν ὅθεν ἴναι ἐὰν φροντίζη τις νὰ ἀποφεύγῃ τὸ ἐκ τῆς ἐκμαθήσεως ἀτοπον τοῦτο.

Συμβουλὴ πρὸς νεάνιδας. Ἄμα μία κόρη τηρεῖ τι μυστικὸν ἀπὸ τῆς μητρὸς της, ἢ ἔλαβεν ἐπιστολὴν, ἣν δὲν τολμᾷ νὰ δώσῃ εἰς ἀνάγνωσιν εἰς τὴν μητέρα της, ἢ ἔχει φίλον περὶ οὗ δὲν γινώσκει τι ἡ μήτηρ της, διατελεῖ ἐν κινδύνῳ. Τὸ ἀπόρητον δὲν εἶναι καλὸν πρᾶγμα διὰ τὴν κόρην· μηδὲν πρᾶξις τὸ ὅποιον ἐὰν ἀνακαλυφθῇ ὑπὸ τοῦ πατρὸς σου θὰ σὲ κάμῃ νὰ ἐρυθριάσῃς. Ὄταν νυμφεύεσαι, μηδέποτε κρύψῃς τί ἀπὸ τοῦ συζύγου σου. Μὴ ἐπιτρέψῃς εἰς σεαυτὴν νὰ γράψῃς ἐπιστολὴν περὶ ἧς νὰ μὴ γινώσκῃ οὗτος καθολοκληρίαν, ἢ νὰ λάβῃς ἐπιστολὴν ἧς δὲν θὰ ἤθελες οὗτος νὰ λάβῃ γινῶσιν. Μὴ ἔχῃς οἰανδήποτε ἀπόκρυφον.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Ὁ στρ. Κάουφμαν, ἀρχηγὸς τοῦ ἐν Τουρκεστάν ῥωστικοῦ στρατοῦ, διέταξε τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ ῥωμίου ἐν τοῖς μερίσι τῶν στρατιωτῶν, διὰ τοῦ τεύου καὶ σακχάρους.

Ἐν Ἰσπανίᾳ ἐκυκλοφόρησαν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος 88,786 καὶ ἐν Ἰταλίᾳ 37,000 ἀντίτυπα τῶν ἀγ. Γραφῶν.

Τὸ νέον ῥωσικὸν θωρηκτὸν Πέτρος ὁ Μέγας θεωρεῖται τοσοῦτον ἰσχυρὸν ὡς τὸ ἀγγλικὸν ὁ Ὁλεθρος. Εἶναι ὀπλισμένον μετέσσαρα με-

γάλα τηλεβόλα ἀπαιτοῦνται ἐν ἐκάστη γομῶσει 160 λίτρας πυρίτιδος.

Ἡ Ῥωσσία ἔχει 26 θωρηκτὰ ἐν τῷ ναυτικῷ αὐτῆς, φέροντας 184 τηλεβόλα.

Κατ' αὐτὰς ἠνεώχθη εἰς κοινὴν χρῆσιν ἐν Ὀλλανδίᾳ διώρυξ συνδέουσα τὸ Ἀμστελδάμον μετὰ τῆς Γερμανικῆς θαλάσσης. Ἡ διώρυξ ἔχει μῆκος 16 μιλίων.

Ἐκ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, 370,000,000 δὲν ἔχουσι γραφικὴν ὕλην, 500,000,000 Μογγόλοι μεταχειρίζονται χάρτην κατεσκευασμένην ἐκ τοῦ στελέχους καὶ τῶν φύλλων τῶν φυτῶν, 130,000,000 Πέρσαι, Ἴνδοὶ κλ. κατασκευάζουσι χάρτην ἐκ τοῦ βάμβακος, ἐνῶ 300,000,000 χρῶνται τῷ συνήθει χάρτῃ. Οἱ τελευταῖοι μεταχειρίζονται 1,800,000,000 λίτρας κατ' ἔτος, ἢ 2ξ λίτρας ἀνὰ ἕκαστον ἄτομον—300,000,000 λίτρας χάρτου πρὸς γραφὴν, 900,000,000 χάρτου πρὸς τύπωσιν, 400,000,000 χάρτου διὰ τοίχους, καὶ 200,000,000 πρὸς ἄλλας χρήσεις.

Ἀπεστάλη εἰς τὴν Ἐκθεσὶν τῆς Φιλαδελφίας τμήμα μεγαλόδενδρου ὡς ἐκεῖ καλεῖται. Τὸ τμήμα τοῦτο ἔχει διάμετρον 20 ποδῶν, καὶ μῆκος 16, ἐλήφθη δὲ ἐκ δένδρου 276 ποδῶν ὕψους, μετὰ διάμετρον ἐν τῇ βάσει 26 ποδῶν. Τὸ δένδρον τοῦτο, ὡς καταδείκνυται ἐκ τῶν ἐτησίων δακτυλίων ἐν τῷ ξύλῳ, εἶχε ἡλικίαν 2,120 ἐτῶν. Τὸ τμήμα τοῦτο διατηρῆν, σχηματίζει κίλυδρον ἔχοντα πλευρὰς 2 ποδῶν πάχους, περιλαμβανομένου καὶ τοῦ φλοιοῦ. Θέλει μεταβληθῆ εἰς κυκλωτερὴ οἰκίαν, κομφῶς διασκευασομένην.

Οἱ μισθοὶ τῶν διαφόρων μοναρχῶν τῆς Εὐρώπης κατὰ τινὰ Γερμανὸν καταστατικογράφον ἔχουσιν ὡς ἑξῆς. Ἀλέξανδρος Β', 125,000 φρ. τὴν ἡμέραν· ὁ Ἀβδουλ Ἀζίζ εἶχε 90,000· ὁ φραγκίσκος Ἰωσήφ 50,250· ὁ Φρειδερίκος Γουλιέλμος Β' 41,000· ὁ Βίκτωρ Ἐμμανουὴλ 34,200· ἡ Βικτωρία 31,350· ὁ Λεοπόλδος 8,215.

Ὁ βασιλεὺς Γεώργιος ἔχει 3,670 φρ. τὴν ἡμέραν.

ΚΙΝΕΖΙΚΗ ΠΑΡΑΒΟΛΗ.

Ὁ Φόχη ἐν ταῖς περιπλανήσεσιν αὐτοῦ, ἐλθὼν εἰς κώμην τινὰ, ἐκρούσε τὴν θύραν πλουσίας γυναικός, καὶ ἐζήτησε τὴν ἀδειαν νὰ εἰσέλθῃ, «Τί, εἶπεν αὐτῇ, νομίζεις ὅτι δέχομαι εἰς τὸν οἶκόν μου πάντα πλάνητα καὶ ἀλήτην; Οὐχί, τοῦτο ἂν ἦτο ἀνάρμοστον εἰς σεβαστὴν γυναῖκα» φεῦγε ἀπ' ἐδῶ».

Ἀπελθὼν ἐκείθεν μετέβη εἰς τὴν καλύβην πτωχῆς γυναικός ἧτις ἀμέσως τὸν παρεκάλεσε νὰ εἰσέλθῃ. Παρέθηκεν αὐτῷ τὴν μόνην τροφὴν ἣν εἶχε, ὀλίγον αἰγιὸν γάλα, ἔτριψε τεμάχιον ἄρτου ἐν αὐτῷ, καὶ εἶπεν: «Εἶθε ὁ Φόχη γὰ τὸ εὐλαγήσῃ, ὅπως ἀρκέσῃ εἰς ἀμφοτέρους ἡμᾶς!».

Εἶτα αὐτὴν παρεσκεύασεν αὐτῷ κλίβανον ἀχυρί-

ΛΑΣΙΣ 2. ΓΡΙΦΟΥ.

Ὁ—χο—ῶνος—τὸ Παν—καττα—ς—ρε—φ
ὁ χρόνος τὸ παν καταστρέφει.

Ἐλυσεν αὐτὸν ὁ κ. Δημ. Σ. Παλλῆς. Ν. Κ. Φ. (Πειραιῶς) Α. Δ. Μακρόπουλος (Σύρου) Ἀλέξ. Δ. Θέμελης (Σμύρνης), Φάβιος, Ἐλένη Δερέκα, Εὐάγγ. Δ. Καλλιωντζῆς. Ν. Δ. Χρυσάφιδης (Πειραιῶς) Γ. Παπαδόπουλος. Λουίζα. Α. Λασκαράτου (Κέρκυρα). Ἐμ. Κ. Γεωργιάδης (Σύρου).

Λόσις τῶν ἐν τῷ 1 ἀριθ. λογοπαγνίων *

ΑΙΝΙΓΜΑ Α'.

Χιτῶν—Χιτῶν.

ΑΙΝΙΓΜΑ Β'.

Κωδονοστάσιον—Κωδῶν.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΚΑΙ ΕΚΦΡΑΣΕΙΣ.

1.—Ἴποκλειδης ὁ Ἀθηναῖος, ἔχων ἤδη κερδήσει τὴν εὐνοίαν τοῦ Κλεισθένους, ὡς μέλλον σύζυγος τῆς θυγατρὸς του μεταῦ ἀπίρων ἄλλων μνηστήρων, ἤρξατο ἐν τῷ πρό τοῦ γάμου δοθέντι γεύματι νὰ χορεύῃ ἀναιδῶς ἐφ' ὃ ὁ Κλεισθένης εἶπεν αὐτῷ, ὡ παῖ Τισάνδρου ἀπορησάσ γε μὴν τὸν γάμον. Ὁ δὲ Ἴποκλειδης ὑπολαβὼν εἶπε. Ὁ φροντίς Ἴποκλειδῆ. (Ἡρόδοτ. VI 127—128). Λέγεται ἐπὶ τῶν διὰ μικρὰν πρόσκαρον ἡδονὴν περιφρονούντων μέλλοντα ἀγαθὰ.

2.—Ὁ ἐπὶ τῷ Σαοῦλ κατὰ πρότον μετεχειρίζοντο περιπατικῶς τὴν φράσιν ταύτην (καὶ Σαοῦλ ἐν προφήταις)· ἐκ τίνος περιστάσεως, καθ' ἣν ὁ κύριός των προσεπάθει νὰ προφητεύσῃ ἀναλογεῖ δὲ πρὸς τὴν τῶν ἀρχαίων καὶ κόρυρος ἐκ λαχάνου· καὶ πρὸς τὴν κοινὴν Κί' ἢ κοσκινῶ τὸν ἄνδρα τῆς μετὸς πρᾶμματευτάδας.

3.—Ποιμὴν τις ἀφ' οὗ κατησώτευσεν ὅλην τὴν εἰς ποιμίαν περιουσίαν, ἣν κύριός τις εἶχεν ἐμπιστευθῆ αὐτῷ ἀναχωρῶν, προσέφερον αὐτῷ ἐπὶ τῇ ἐπανάδου του, ὡς λείψανον τῆς περιουσίας ταύτης, ἄγγελον γιουρτίου. Θυμωθεὶς ὁ κύριος τοῦ τοῦ ἐβρίβη κατὰ πρόσωπον. Ἐν τοιαύτῃ καταστάσει ἐξεληθὼν τῆς οἰκίας, περιπαύετο ὑπὸ τῶν διαδύτων, εἰς οὗς ἀντιπάσης ἄλλης ἀπαντήσεως ἔλεγεν: Ἐβήγα ἀσπροπόσωπος.— Λέγεται ἐπὶ τῶν ἀναιδῶν.

ΠΡΟΒΑΗΜΑΤΑ.

1. Ἐντὸς δωματίου, ἐνθα ὑπάρχουσιν βεβρεγμένα ἱμάτια δὲν πρέπει νὰ κοιμᾶται τις, διότι κατὰ τὰς παρατηρήσεις τῶν φυσικῶν δὲν ὑπάρχει στιγμή καθ' ἣν δὲν γίνεται ἐξάτμησις· ὅθεν οἱ ὕδατοι οἱ παραγόμενοι ἀπὸ τῶν βεβρεγμένων ἱματίων πληροῦσι τὴν ἀτμοσφᾶραν τοῦ δωματίου καὶ καθιστῶσιν αὐτὴν ἀθυρῶν· ἐκ δὲ τούτου, τῆς ἀθλήτου ἀναπνοῆς τοῦ ἐκεῖ κοιμώμενου κωλυμένης, συμβαίνει διατάραξις εἰς τὰς σωματικὰς λειτουργίας ἐπαγομένη πολλὰκις καὶ αὐτὸν τὸν θάνατον.

ΚΑΒΙΣ Α'.

Οὐκ ἐν τῷ πολλῷ τὸ εὖ, ἀλλ' ἐν τῷ εὖ τὸ πολὺ.

ΕΙΚΩΝ 1.

Ῥώμη—Quirinalis, Viminalis, Esquilinus, Capitolinus, Palatinus, Aventinus, Coelius.—Τίβερις—Καπιτώλιον—Χήνες—Ταρπηία πέτρα.

* Ἐκ περιστάσεων ὅπως ἀνεξαρτήτων τῆς Διευθύνσεως ἡ λύσις τῶν λογοπαγνίων τούτων ἀνεβλήθη διὰ τὸν παρόντα ἀριθμὸν.

νον· ὅτε δὲ ἔπεσε νὰ κοιμηθῇ, ἰδοῦσα ὅτι δὲν εἶχεν ὑποκάμισον, ἠγγρύπνησε καθ' ὅλην τὴν νύκτα καὶ τῷ κατεστεύασεν ἐν διὰ συντόνου ἐργασίας· τὴν πρώταν τὸ ἔφερεν εἰς αὐτὸν, παρακαλοῦσα νὰ μὴ περιφρονήσῃ τὸ πενιχρὸν δῶρον της. Μετὰ τὸ πρόγευμα, συνώδευσεν αὐτὸν ἐπὶ ὀλίγον διάστημα, ἀναχωρούσης δ' αὐτῆς ὁ Φόχη εἶπεν. «Εἶθε τὸ πρότον ἔργον ὅπερ ἐπιχειρήσῃς νὰ διαρκέσῃ μέχρι τῆς ἐσπέρας.»

Ὄταν ἐπαγγέληται αὐτῇ οἶκοι, ἤρχισε νὰ μετρήσῃ τὰ ἀσπρόρουχα ἵνα ἴδῃ πόσα ἀπέμειναν· ἐμέτρει, ἐμέτρει καὶ οὐδέποτε ἐφθάνεν εἰς τὸ πέραν μέχρι τῆς ἐσπέρας, ὅτε ἡ οἰκία της καὶ ἡ αὐλή της ἐπληρώθησαν ἀσπρόρουχων· δὲν ἐγίνωσκε δὲ τί νὰ κάμῃ τὸν ἀπειρον αὐτῆς πλοῦτον. Ἡ πλουσία γείτων, βλέπουσα τοῦτο, πικρῶς ἐλυπήθη, καὶ ἀπεφάσισε νὰ μὴ ἀφήσῃ νὰ τῇ διαφύγῃ ἄλλοτε τοιαύτη καλοτυχία.

Μετὰ τινὰς μῆνας, ὁ ὀδοιπόρος ἦλθε πάλιν εἰς τὴν κώμην· αὐτὴ μετέβη εἰς ἀπάντησίν του, παρεβήτηκεν αὐτῷ τὴν ἀρίστην τροφήν, τὴν δὲ πρώταν τῷ ἔφερε ὑποκάμισον ἐκ λεπτοῦ λινοῦ, ὅπερ εἶχε κατασκευάσει πρὸ τίνος χρόνου· ἀλλὰ καθ' ὅλην τὴν νύκτα εἶχε λαμπάδα ἀνημμένην ἐν τῷ δωματίῳ της, ἵνα ὁ ξένος, ἐὰν ἐξύπνῃ, ὑποθέσῃ ὅτι κατεσκευάζει τὸ ὑποκάμισόν του. Μετὰ τὸ πρόγευμα συνώδευσεν αὐτὸν ἕξω τοῦ χωρίου· ὅτε δὲ ἀπεχωρίσθησαν οὗτος εἶπεν. «Εἶθε ἡ πρώτη ἐργασία ἣν ἐπιχειρήσῃς νὰ διαρκέσῃ μέχρι τῆς ἐσπέρας!»

Ἐπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκόν της, σκεπτομένη καθ' ὁδὸν περὶ τῶν ἀσπρόρουχων της, καὶ προῖδαζομένη τὴν θαυμασίαν αὐτῶν αὐξήσιν· ἀλλὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἀκριβῶς αἱ ἀγελάδες της ἤρχισαν νὰ μυκῶνται. «Πρὶν ἢ μετρήσω τ' ἀσπρόρουχά μου», εἶπεν αὐτῇ, «θὰ φέρω εἰς τὰς ἀγελάδας ὀλίγον ὕδωρ». Ἄλλ' ὅταν ἔχυσεν τὸ ὕδωρ εἰς τὴν γορναν, ὁ κάδος της οὐδέποτε ἐκενοῦτο· ἐξηκολούθει χύνουσα, ὁ ῥυαξ ἠύξησεν, ταχέως δὲ ἡ οἰκία καὶ ἡ αὐλή της ἦσαν ὑπὸ τὸ ὕδωρ· οἱ γείτονες παρεπονούντο ὅτι τὰ πάντα κατεστράφησαν· τὰ κτήνη ἐπνίγησαν καὶ μετὰ δυσκολίας ἔσωσε τὴν ζωὴν της, διότι τὸ ὕδωρ οὐδέποτε ἔπαυε χυνόμενον μέχρι τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου.

ΛΥΣΙΣ 1'. ΑΙΝΙΓΜΑΤΟΣ.

ΡΙς—Ἐ—Ἐρις.

Ἐλυσεν αὐτὸν ὁ Α. Δ. Μακρόπουλος. Α. Κ. Σιγαλὸς (Σύρου). Παναγιωτίτσα Θεοδώρου, Εὐάγγελος Α. Καλλιωντζῆς. Ν. Δ. Χρυσάφιδης (Πειραιῶς) Παν. Ἰωάν. Κατραβάς (Ἰθάκη) Καλλιόπη Ἀθανασίου. Λουίζα Α. Λασκαράτου (Κέρκυρα). Ἐμ. Κ. Γεωργιάδης (Σύρου).

Ο ΤΥΠΟΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΪΔΟΣ.

Μετά την έκδοσιν τῆς ἡμετέρας ἐφημερίδος τὰ ἐξῆς φύλλα εὐήρεσθησαν νὰ ποιήσωσι κατὰ καιροῦς μνηεῖαν μετ' ἐπαίνων περὶ αὐτῆς :

«Τῆς Ἀθηναίδος τακτικὴ χωρεῖ ἡ έκδοσις εὐρισκομένης ἤδη εἰς ἔβδομον φυλλάδιον περιέχον καὶ καλὰς εἰκόνας καὶ ἀναγνώσματα διδακτικά. Δι' τοιαῦτα: ἐκδόσεις εἶναι ἡσυχος καὶ ἀπόκεντρος βηματισμὸς τῆς ἠθικῆς ἐν περιπάτῳ χάριν τῆς υγιείας τῆς.» (Ἐφημερίς)

«Τὸ περιοδικὸν ἡ Ἀθηναῖς περιέχον ὕλην ἐκλεκτικὴν καὶ ποικίλην, χρησιμώτατον δι' οἰκογενείας, ἐπαναλαμβάνομεν νὰ συστήσωμεν καὶ πάλιν.» (Νεολόγος Ἀθηνῶν)

«Ἡ Ἀθηναῖς ἔχει ὕλην τερπνὴν καὶ ὠφέλιμον καὶ γράφεται ὑπὸ δεξιῶν καλὰμου ὡς τοιαύτην τὴν συνιστῶμεν.» (Ἔρα)

«Φυλλάδιον κομψότατον ἀποπέμπον τὴν ἡδίστην τῆς καλαισθησίας πνοὴν καὶ κεκοσμημένον δι' εἰκόνων, ὕλην ποικίλην μιγνύουσα παντοῦ μετὰ τοῦ τερπνοῦ τὸ ἠθικὸν καὶ ὠφέλιμον, συνδρομὴ ἐλαχίστη ἰδοῦ ὅ,τι χαρακτηρίζει καὶ ἐξαιρεῖ μᾶλλον ἢ ἄλλους τοὺς ἐπαίνους, συνιστῶν θερμότερον τὸ φυλλάδιον τοῦτο.» (Ἀδγῆ)

«Τὸ περιοδικὸν ἡ Ἀθηναῖς βραίνει βελτιουμένη δσήμερα, διὰ τῆς προσκλήσεως συνεργατῶν εὐπαιδευτῶν.» (Στοκ)

«Ἄξιον συστάσεως ἀνάγνωσμα κατέστη τὸ περιοδικὸν Ἀθηναῖς, παρέχον ἀληθῶς ποικίλην καὶ διδακτικὴν ὕλην μετὰ εἰκόνων καλλιτεχνικῶν. Ὁφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι ἡ ὕλη τυγχάνει ἐκλεκτὴ καὶ ἀσπαστὴ βεβαίως διὰ τὰς οἰκογενείας καὶ ὅεν πρέπει τὸ ἔργον νὰ μείνῃ ἄνευ ἐμψυχώσεως καὶ ἐκ Πειραιῶς. (Ποσειδῶν)

Σκοπὸς τῆς ἐφημερίδος ταύτης τῆς (Ἀθηναίδος) ἐστὶν ἡ μετάδοσις γνώσεων ὠφελίμων, ἰδίως τοῖς νεανίοις καὶ νεάνισιν, πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχουσα ν' ἀναμινγνῆ τὸ ὠφέλιμον τῷ ἡδέι. Ἐφ' ᾧ καὶ συνιστῶμεν τὴν ἀπόκτησιν αὐτῆς.» (Μέλλον)

«Ἀθηναῖς ἡ ἐφημερίς αὕτη γραφομένη ὑπὸ διακρινομένων προσώπων τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας ἀνδρῶν τε καὶ κυριῶν περιέχει ὕλην ἀνταποκρινομένην πληρέστατα εἰς τὸν σκοπὸν αὐτῆς μεθ' ἱκανῆς χάριτος ἐκτιθεμένην συνιστῶμεν τὴν ἐφημερίδα ταύτην καὶ τῇ παρ' ἡμῶν κοινωνίᾳ.» (Ἐλπίς Ζακύνθου)

ΓΑΛΛΙΚΑ ΚΑΙ ΑΓΓΛΙΚΑ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ.

«LECTURES ILLUSTRÉES POUR LES ENFANTS» ἐκδιδόμενον ἐν Λωσάνῃ τῆς Ἑλβετίας εἰς φυλλάδιον 16 σελίδων κατὰ μῆνα καὶ κοσμοῦμενον διὰ 4 ἢ 5 ὤραιότατων εἰκόνων. Τιμὴ συνδρομῆς ἐτησίως προπληρωτέας δρ. 2,50.

«L'AMI DE LA MAISON» μηνιαῖον περιοδικὸν ἐκδιδόμενον ἐν Παρισίοις εἰς μέγα φύλλον κοσμοῦμενον διὰ τριῶν εἰκόνων ὧν ἡ μία καλύπτει ὅλοκληρον τὴν πρώτην σελίδα. Τιμὴ συνδρομῆς δραχ. 2,50.

«CHILDREN'S FRIEND.—CHILDREN'S PRIZE. καὶ CHILD'S COMPANION» Ἀγγλικά περιοδικὰ ἐκδιδόμενα ἐν Λονδίῳ εἰς φυλλάδια 16 σελίδων κατὰ μῆνα καὶ κοσμοῦμενα δι' ὤραιότατων εἰκόνων. Τιμὴ ἐτησίως συνδρομῆς ἐκάστου δρ. 2,50.

«INFANT'S MAGAZINE» μηνιαῖον περιοδικὸν ἐκ σελίδων 16 κοσμοῦμενον διὰ 14 εἰκόνων. Πρὸς χρῆσιν μικρῶν παιδίων. Τιμὴ συνδρομῆς δρ. 2,50.

ΣΗΜ. Εἰς οὐδένα μὴ προπληρώσαντα ἀποστέλλεται τὸ φύλλον. Οἱ ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν δύνανται νὰ προπληρῶνῶσιν εἰς γραμματόσημα. Τῷ προμηθεύοντι ΔΕΚΑ νέους συνδρομητὰς δίδεται ἐν σῶμα δωρεάν.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΪΔΟΣ ἐν Ἀθήναις ἐν τῇ Κεντρικῇ Ἀποθήκῃ τῶν Ῥαπτικῶν μηχανῶν, ὁδὸς Ἐρμοῦ 261. Ἐν Κωνσταντινουπόλει παρὰ τῷ Κυρίῳ Κ. Α. Γεράρδῳ Βιβλιοδέτῃ, ὁδὸς Γιοργαντζιλὰρ ἀριθ. 100.